

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ἌΞΙΟΝ ΕΣΤΙ
ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ



ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2012

Ύμνος της ομάδας «Θεοτόκε, Παρθέने»

Το άλμα έχει γίνει βήμα,
η φλόγα έχει αλλάξει πλέον σχήμα.
Ξεφλουδίζω την ψυχή μου
μήπως και Σε βρω.

Του "εγώ" μου είμαι πιόνι.
Η καρδιά πονάει όταν ψηλώνει.
Πάντα όταν γονατίζω
ψάχνω να Σε βρω.

Δείξε μου, τρόπο δείξε μου
να γκρεμίζω τα τείχη του "εγώ",
ν' αγαπώ, πως να προσφερθώ
και χρυσά καρφιά μη ζητώ.

Δείξε μου, τρόπο δείξε μου
του Υιού Σου αγάπη να ζω.
Και μπορώ μόνο να τη βρω
τη σκιά του σταυρού μου όταν δω.

Σου αφήνω τη ζωή μου
να γεμίζει πίστη η σιωπή μου.
Άγγελος μου φανερώνει
Ευαγγελισμό.

Και ενώνονται τα χέρια
να κοιτάζουμε μαζί τα αστέρια
να μυρίζει ο αέρας
φίλων προσευχές.

Μόνο, μόνο αν βρω Εσένα
δε θα χάσω και εμένα.
Μόνο, μόνο αν βρω Εσένα.

Μόνο της ψυχής η πένα
γράφει λόγια για Εσένα.
Μόνο, μόνο αν ζω με Σένα.
Μόνο αν ζω με Σένα.

Δείξε μου, τρόπο δείξε μου...

Εν τη γεννήσει...

Λόγια προσευχής για Σένα κέντησα - πάναγνο, χρυσό μου φυλαχτό,
πάνω στα ουράνια κι αν Σε γνώρισα,
είσαι δίπλα μου Μητέρα να πρεσβεύεις στον Πατέρα.
την αλήθεια μού μαθαίνεις για να ζω!

Κράτα με σφιχτά, στη δική σου αγκαλιά θέλω να ζήσω.
Κάνε να μπορώ... πόρτα στο «εγώ» θέλω να κλείσω.

Λόγια προσευχής για Σένα κέντησα
είσαι δίπλα μου Μητέρα
να πρεσβεύεις στον Πατέρα... Σ' αγαπώ.

Δίπλα Σου μονάχα, όπου κι αν γύρισα, νιώθω την ουράνια χαρά
το καντήλι άναψα, προσκύνησα
με κοιτάς και σε κοιτάω, με κρατάς και σε κρατάω
και διαβάζεις της καρδιάς το «σ' αγαπώ».

Κράτα με σφιχτά, στη δική σου αγκαλιά θέλω να ζήσω.
Κάνε να μπορώ... πόρτα στο «εγώ» θέλω να κλείσω.

Λόγια προσευχής για Σένα κέντησα
είσαι δίπλα μου Μητέρα
να πρεσβεύεις στον Πατέρα... Σ' αγαπώ.

Ο Χριστός κοντά Του σε κρατάει
η φθορά σε Σένα δεν χωράει...
... Μητέρα της Ζωής!

Λόγια προσευχής για Σένα κέντησα - πάναγνο, χρυσό μου φυλαχτό,
πάνω στα ουράνια κι αν Σε γνώρισα,
είσαι δίπλα μου Μητέρα να πρεσβεύεις στον Πατέρα.

Την αλήθεια μού μαθαίνεις για να ζω!

Ύμνος της ομάδας «Γλυκασμός των Αγγέλων»

Κοίμηση λες κι ο νους σου πηγαίνει
σε μια ζωή που πήγε χαμένη
και φτάνει το τέλος...

Κι όμως εδώ της Παναγιάς μας
το σώμα που είναι πηγή της χαράς μας
δεν ξέρει το τέλος...!

*... Μόνο αρχή, αρχή Παραδείσου
καθένας ζητάει κι από μία κλωστή Σου
σαν το σκαθάρι να πιαστεί...
Κ όταν την Πύλη τ' Ουρανού θα περάσεις
από τις «κλωστές» Σου καμία μη χάσεις
στο Θεό να πρεσβεύεις και τούτος ας σωθεί
και κείνος να σωθεί!*

Σα μαθητές θα 'ρθουν εκ περάτων
αυτοί που παλεύουν, την οργή των τεράτων
κι οι κουρασμένοι...

*... όσοι Θεό δεν έχουν γνωρίσει
οι μετανάστες κι όσοι έχουν γυρίσει
ενώ ήταν χαμένοι...!*

*Μα Εσύ εισ' αρχή, αρχή Παραδείσου
καθένας ζητάει κι από μία κλωστή Σου...*

Ύμνος της ομάδας «Πάντων προστατεύεις Αγαθή»

Πάντα σκοντάφτω σαν ατίθασο παιδί,
πάντα οι πληγές μου ματωμένες με τρομάζουν.
Να βρίσκει τρόπο να επουλώσει η ψυχή,
όσα η συνήθεια δεν αφήνει να αλλάξουν.

Μα Εσύ με σήκωσες και πάλι και ξανά
Όταν με πείσμα εγώ σου γύρισα την πλάτη.
Η μάνα πάντα για τα δύσκολα παιδιά
κρατάει της έγνοιας το μεγάλο το κομμάτι!

*Σε βρήκα πάντα μες σε λόγια προσευχής
την Προστασία στης Παράκλησης τους στίχους.
Μάνα της Αφθαρτης κι Αιώνιας Ζωής
μες στους Βυζαντινούς, τους τρυφερούς τους ήχους.
Σε βρήκα πάντα μες σε λόγια προσευχής,
την Προστασία, όλου του κόσμου τη Μητέρα.
Μονάχα αγάπης λόγια κράτα για να πεις,
μπρος στους Αγγέλους, στο Θεό μπρός τον Πατέρα!*

Άλλη δεν έχουμε μεσίτρια στο Θεό
όσοι με πίστη καταφεύγουμε σε Σένα.
Στης προσευχής, λέξη τη λέξη, το ρυθμό
μόνο δεν άφησες κι ανήμπορο κανένα!

Μες στους κινδύνους και τις θλίψεις βοηθός
Κανδήλα άσβεστη μπρος στου Θεού το Θρόνο
Φτάνει ένα νεύμα Σου ν' ανοίξει ο Ουρανός
ν' αφουγκραστεί και τον ανθρώπινο τον πόνο!

Σε βρήκα πάντα μες σε λόγια προσευχής.....

Ύμνος την Ομάδας Προστασία των Χριστιανών

Ψάχνω τρόπο να βρω κοντά σε Σένα να 'ρθω
Όταν είναι ο ουρανός, κρύος και σκοτεινός
Είναι στιγμές που μόνη νιώθω μέσα στην ερημιά
του κόσμου αυτού που ζητάει πολλά
και τρομάζει τα όνειρα

Προσευχή και φως γεμίζει η ψυχή
Μια φωνή θερμά σε παρακαλεί...

Προστασία, των πιστών η ελπίδα
μια χρυσή αχτίδα
Προστασία, δύναμη και ασπίδα
στην απελπισία.
Φώτισε την καρδιά μου, στήριξε τα όνειρά μου
Ωω, Χάρισε μου ευλογία!
Παναγία, δύναμη και ασπίδα
στη δειλή απελπισία!

Μέσα σε λέξεις σιωπής, ιερής προσευχής
βρίσκω γαλήνη Θεού, μια πτυχή εαυτού
Μητέρα μου εσύ, είσαι πάντα εκεί
Γλυκιά Παναγία, είσαι εσύ η παρηγοριά
Που ελευθερώνει τ' άγια φτερά

Προσευχή και φως γεμίζει η ψυχή
Μια φωνή θερμά σε παρακαλεί...

Προστασία
των πιστών η ελπίδα
μια χρυσή αχτίδα.
Προστασία
δύναμη και ασπίδα
στην απελπισία.
Φώτισε την καρδιά μου, στήριξε τα όνειρά μου
Ωω, χάρισε την ευλογία.

Προστασία των πιστών η ελπίδα
μια χρυσή αχτίδα.
Παναγία δύναμη και ασπίδα
στη δειλή απελπισία!
Προστασία!

Ύμνος της ομάδας «Την ωραιότητα της Παρθενίας Σου»

Άσπρα κρίνα σαν άγια μύρα
η ζωή σου ευωδία.
Πώς να ψάλλουν ποια χαρά
των αγγέλων τα χείλη κλειστά.

Θεία σκάλα κι Ουράνιο Μάννα
η ζωή σου οδός
φως δεμένη, το Φως θα φέρει
η αγκαλιά σου στον κόσμο.

Πλέκω τα αστέρια δειλά προσευχή
Παναγιά μου κρατάς το φεγγάρι
η ζωή μου κλωστή να ράψω ευχή
μες στο δικό σου φουστάνι.

Άδειοι δρόμοι, η θλίψη απλώνει
τα γυμνά της φτερά...
Ελπίδα μόνη τον πόνο λιώνει
της Μητέρας η σκέπη.

Πλέκω τα αστέρια δειλά προσευχή...

Ύμνος της ομάδας «Τη Υπερμάχω»

Πόλη που πάνω της
Χτυπάνε οι εχθροί
Σαρακηνοί οι λογισμοί,
μέσα τους χάνομαι!
Μ' έχουν κυκλώσει
αυτού του αιώνα οι πειρασμοί,
του κόσμου τούτου η λογική,
ψέμα όσα αισθάνομαι!

*Κάστρο να με χτίσεις και πυργί
Να μη πατηθεί ποτέ η ψυχή!
Τόπος η καρδιά Θεοβάδιστός
Ν' αντηχεί παντού ο Ακάθιστός.*

*Στη μάχη κράτα με Εσύ!
Στρατηγό, Θεοτόκε,
δεν έχει η πόλη αυτή!
Στη μάχη για τη Ζωή
Στρατηγός δεν ειν' άλλη,
για σένα πατρίδα ψυχή!*

Με πολιορκησες,
Με άρπαξες γλυκά
Από τη μέσα μου φωτιά
Κι από την πλάνη.
Κι όταν θα λύτρωθώ
Το «Υπεμάχω» θα Σου πώ
Ύμνο παλιό, Βυζαντινό
Κι αργό τροπάρι!

Κάστρο να με χτίσεις και πυργί....

*Στη μάχη κράτα με Εσύ!
Στρατηγό Θεοτόκε*

Ύμνος της ομάδας «Άξιον Εστί»

Θα είσαι Καταφυγή, το «Άξιον Εστί»
τα βήματα μου εδώ θ' ανεβάζει η «πείνα»
κι η πόρτα η ανοιχτή, μ' όλες τις φωνές
ωραίες πινελιές του Αυγούστου μήνα!

*Το άνταμωμα, μου μοιάζει, γεμάτη Κιβωτός
η μορφή Σου, τα παιδιά Σου
κι η φωνή λυγμός!
Δεν το έχω ξανακούσει το Άξιον Εστί
τα παράθυρα ν' ανοίγει και την οροφή!*

Σαν σκεύη από πηλό, χάρη που ζητούν
να γράψεις και για μας στην ψυχή το θάμα
γράψε για Χερουβείμ και για Σεραφείμ
Εκείνην που υμνούν με εμάς αντάμα!

*Και τ' άνταμωμα, μου μοιάζει, γεμάτη Κιβωτός
η μορφή Σου, τα παιδιά Σου
κι η φωνή λυγμός!
Δεν το έχω ξανακούσει το Άξιον Εστί
τα παράθυρα ν' ανοίγει και την οροφή!*

*Αν απ' τη ζωή μας κάτι πιο άξιον εστί
κράτησέ το, φύλαξέ το για να σ' οδηγή!*

Ύμνος της ομάδας «Αγνή Παρθένη»

Με μια καρδιά γεμάτη όνειρα,
ξεκινώ μία ζωή, μα δεν ξέρω πως.
Εσένα θέλω οδηγό!

Με μία προσευχή σου ζήτησα
να κεντήσεις την ψυχή μου με τις χάρες Σου.
Χρυσή να έχουνε κλωστή!
Για να μπορώ να προχωρώ, το νόημα της ζωής να βρω
που είσαι Εσύ!

Δώσε μου πνοή, Κράτα με σφιχτά,
τόσοι πειρασμοί, τρυπάνε σαν καρφιά.
Ήλιο ψάχνω στη βροχή.
Το χρόνο σταματάω και κοιτώ ψηλά.
Σε βλέπω να γελάς και όλα είναι φωτεινά.
Άνθος της ψυχής, δώσε μου πνοή!

Θλιμμένα βλέμματα τριγύρω μου
που ζητούν ένα «γιατί» για ό,τι τους πονά,
μονάχα ένα θα τους πω...
... Πως μια ψυχή, τη Θέωση μπορεί ν' αγγίξει και γι' αυτό
δες ουρανό...

Δώσε μου πνοή...

Του Υιού σου έχω φυλαχτό
στο στήθος Τίμιο Σταυρό
και σου ζητώ...

Δώσε μου πνοή, κράτα με σφιχτά
τόσοι πειρασμοί, τρυπάνε σαν καρφιά.
Ήλιο ψάχνω στη βροχή.
Το χρόνο σταματάω και κοιτώ ψηλά.
Σε βλέπω να γελάς και όλα είναι φωτεινά.
Παντάνασσα Κυρά, Μάνα Παναγιά,
στο μαφόρι σου κι εγώ τρέχω πάντα να κρυφτώ!
Άνθος της ψυχής, δώσε μου πνοή!

Γενικός Ύμνος 30 χρόνια Κατασκήνωσης Τα χρόνια της καρδιάς μας - Μικρή Πατρίδα της ψυχής

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

